

REVIEW AND INFORMATION ARTICLES

ОГЛЯДОВО-ІНФОРМАЦІЙНІ СТАТТІ

УДК 378.14:004.8:17:

ПОЛІТИКА АКАДЕМІЧНОЇ ТА ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В УМОВАХ РЕВОЛЮЦІЇ ШІ: ФОРМУЛА ВЗАЄМОДІЇ

Олена Панухник

*Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя,
Тернопіль, Україна*

Резюме. Зосереджено увагу на тлумаченні понятійно-категоріального апарату термінів «академічна доброчесність» і «дослідницька доброчесність» у площині революційного впливу штучного інтелекту на них. Проаналізовано основну нормативно-правову базу та регламентуючі документи законодавства України, які впорядковують процес забезпечення академічної та дослідницької доброчесності на національному рівні. Аргументовано, що академічна доброчесність і дослідницька свідомість є важливими конкурентними перевагами закладу освіти чи наукової установи, а також відображають силу власної репутації на ринку освітніх послуг. Наведено основні аспекти дотримання принципів професійної доброчесності та моральності із застосуванням інструментарію штучного інтелекту освітянами й науковцями з метою отримання якісного та етичного результату. Висвітлено, що засоби ШІ ще досі можна розглядати із двох популяризованих позицій загалом – наукового скептицизму та догматичних знань, коли транслюється або правомірна допомога і спрощення процесів в освітньо-науковому середовищі або ж відбувається сприяння обману, плагіату та маніпуляціям їхніми учасниками. В ході дослідження доведено важливість створення умов для недопущення й подальшого усунення проявів академічної та дослідницької недоброчесності в наукових колах на загальнодержавному та локальному рівнях, до яких можна віднести генерування комфортних умов у середовищі з метою дотримання засад суспільної моралі учасниками; зменшення повноважень влади щодо забезпечення та перевірки якості освіти; статистична реєстрація фактів виявлення неетичної поведінки у сфері академічної й дослідницької доброчесності; реалізація заходів щодо попередження плагіату серед молоді на рівні закладів освіти; створення й розбудова сховищ із базами даних академічних і наукових текстів учасників освітньо-наукового середовища, а також пропаганда серед освітян і молодих науковців у розпал інформаційної епохи культури боротьби з основними формами порушень у наукових колах задля формування нового свідомого громадянського суспільства з рисами чесності, етичності, моральності, прозорості, об'єктивності та довіри.

Ключові слова: академічна доброчесність; дослідницька доброчесність; штучний інтелект; освітній процес; наукова діяльність, інформаційна ера.

https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.05.185

Отримано 29.08.2023

UDC 378.14:004.8:17:

POLICY OF ACADEMIC AND RESEARCH INTEGRITY IN THE CONDITIONS OF THE AI REVOLUTION: FORMULA OF INTERACTION

Olena Panukhnyk

Ternopil Ivan Puluj National Technical University, Ternopil, Ukraine

Summary. *The article focuses on the interpretation of the conceptual and categorical apparatus of the terms «academic integrity» and «research integrity» in the context of the revolutionary influence of artificial intelligence on them. The main legal framework and regulatory documents of the legislation of Ukraine, which regulate the process of ensuring academic and research integrity at the national level, are analyzed. The arguments were advanced in favour that academic integrity and research consciousness are important competitive advantages of an educational or scientific institution, and also reflect the strength of one's own reputation in the market of educational services. The article presents the main aspects of compliance with the principles of professional honesty and morality with the use of artificial intelligence tools by educators and scientists in order to obtain a high-quality and ethical result. It is highlighted that AI tools can still be considered from two popularized positions in general – scientific skepticism and dogmatic knowledge, when either legitimate help and simplification of processes in the educational and scientific environment is broadcast, or there is promotion of deception, plagiarism and manipulation by their participants. The research proved the importance of creating conditions for preventing and further eliminating manifestations of academic and research dishonesty in scientific circles at the national and local levels, which include the generation of comfortable conditions in the environment in order to observe the principles of public morality by the participants; reducing the authorities' powers to ensure and check the quality of education; statistical registration of the facts of detection of unethical behavior in the field of academic and research integrity; implementation of measures to prevent plagiarism among young people at the level of educational institutions; creation and development of repositories with databases of academic and scientific texts of participants in the educational and scientific environment, as well as propaganda among educators and young scientists in the midst of the information era of the culture of combating the main forms of violations in scientific circles in order to form a new conscious civil society with traits of honesty, ethics, morality, transparency, objectivity and trust.*

Key words: *academic integrity; research integrity; Artificial Intelligence; educational process; scientific activity, information era.*

https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.05.185

Received 29.08.2023

Постановка проблеми. В умовах активного, бурхливого й водночас гармонійного поступу інформаційно-комунікаційних технологій, а також у контексті їхнього домінування в усіх сферах життя людини соціально-економічне піднесення будь-якої країни ґрунтується на науковій компоненті, яка є найвищим щаблем інтелектуального й розумового розквіту народу, вершинним здобутком людської культури та котра створює дієві механізми для усестороннього процвітання суспільства, високого рівня його життя й добробуту.

Національна система освіти й державна наукова політика як основні чинники зміни свідомості індивіда останніми роками постійно трансформуються, проходячи епоху Другої академічної революції (друга половина ХХ століття – дотепер) та постійно вдосконалюють свою значеннєву вагу під потреби сьогодення. Важливою компонентою даної політики є реалізація принципів академічної доброчесності та дослідницької свідомості у процесі навчання, викладання й наукового пошуку розвідників.

Все дедалі частіше заклади вищої освіти й науково-дослідні інституції зосереджують свою увагу на дотриманні засад права та суспільної моралі в освітньому процесі й науковому письмі внаслідок швидких темпів розвитку інноваційних технологій, зокрема появи інструментів штучного інтелекту на ринку послуг. Штучний

інтелект (ШІ), як ключова технологія та потужний інструмент майбутнього, увійшов у буденність людини настільки глибоко, що іноді це стає зовсім не помітно для неї самої.

Утім, варто розуміти, що новітні технології – це не завжди йдеться про національне зростання й піднесення, оскільки використання інструментів ШІ може й негативно впливати на поняття академічної та дослідницької доброчесності в науковому просторі, порушуючи питання руйнування професійної й суспільної моралі в освіті й науці, спотворення і фальсифікації інформації, недобросовісного переймання, присвоєння й застосування ідей та думок інших осіб. Масовість виникнення порушень «псевдонаукових» досліджень і «псевдонавчання» студентів через недотримання етичних правил і норм доброчесності, якими мають керуватися учасники освітньо-наукового процесу, а інколи й просто їх нерозуміння призводить до спотворення системи освіти. Лише розуміння власної відповідальності чи її безвідповідальності за порушення норм наукової етики з позиції викладачів, студентів чи науковців безпосередньо визначає сприйняття системи освіти й науки в Україні та констатують першопочатки процесу культивування у молоді поваги до чужих продуктів інтелектуальної власності, етичних цінностей під час навчання у закладах освіти, дотримання принципу «fair play» в ході дослідної діяльності та прищеплення відповідальності у роботі з інформацією [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У царині філософських роздумів у зв'язку з появою та масовою популяризацією інструментів ШІ, зокрема в освітній і науково-дослідній системах, питання концептуалізації академічної доброчесності та дослідницької свідомості у закладах освіти, їх нормативне закріплення та реалізація є актуальним і широко висвітленим закордонними та вітчизняними науковцями у ході дискусій освітньо-наукового характеру. Провідними дослідниками щодо з'ясування проблематики у даній галузі є В. Бауерс [2], І. Доценко [3], А. Колесніков [1], Я. Тицька [4], О. Чумак [5], І. Тодорова [6], Т. Іщенко, Г. Шишкіна, І. Ніколієва [7], Н. Маслова [8], Т. Фініков, А. Артюхов [9] та інші.

Для ґрунтовного вивчення квестії дослідження проаналізовано нормативно-правову базу та регламентуючі документи доброчесності, що дають можливість здійснювати інституційні переміни, а саме: Закон України від 26 листопада 2015 року № 848-VIII «Про наукову і науково-технічну діяльність»; Закон України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII «Про освіту» [10]; Закон України від 18 грудня 2019 року № 392-IX «Про вищу освіту»; Закон України від 13 грудня 2022 року № 2849-IX «Про авторське право і суміжні права»; Постанову Кабінету Міністрів України від 19 липня 2017 року № 541 «Про затвердження Положення про Національний репозитарій академічних текстів»; Постанову Кабінету Міністрів України від 26 серпня 2021 року № 897 «Про затвердження Порядку скасування рішення про присудження ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації»; Постанову Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 року № 1197 «Деякі питання присудження (позбавлення) наукових ступенів»; Постанову Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2021 року № 1359 «Про затвердження Положення про спеціалізовану вчену раду з присудження наукового ступеня доктора наук»; Постанову Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії»; Постанову Національної академії наук України від 15 квітня 2009 року № 2 «Про Етичний кодекс ученого України»; Аналітичну записку Міністерства освіти і науки України від 20 травня 2020 року № 1/9-263 «Запобігання окремих проблем і помилок у практиках забезпечення академічної доброчесності»; Лист Міністерства освіти і науки України від 26 жовтня 2017 року № 1/9-565 «Щодо забезпечення академічної доброчесності у закладах вищої освіти»; Лист Міністерства освіти і науки України від 15 серпня 2018 року № 1/11-8681 «Рекомендації щодо запобігання академічного плагіату та його виявлення в наукових роботах (авторефератах, дисертаціях, монографіях,

наукових доповідях, статтях тощо)»; Лист Міністерства освіти і науки України від 23 жовтня 2018 року № 1/9-650 «Щодо рекомендацій з академічної доброчесності для закладів вищої освіти; Лист Міністерства освіти і науки України від 14 травня 2020 року № 1/9-249 «Щодо організації поточного, семестрового контролю та атестації здобувачів освіти із застосуванням дистанційних технологій»; Лист Міністерства освіти і науки України від 11 червня 2020 року № 1/9-318 «Про планування дисертацій»; Розширений глосарій термінів та понять стаття 42 «Академічна доброчесність» Закону України «Про освіту» від 05 вересня 2017 року; Рішення Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти від 04 червня 2022 року № 9 (14) «Рекомендації для експертів із розгляду внутрішньої політики і процедур забезпечення академічної доброчесності та зовнішньої оцінки їх якості»; Рекомендацію CM/REC(2022)18 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо боротьби з шахрайством у сфері освіти; Рекомендації для закладів вищої освіти щодо розроблення та впровадження університетської системи забезпечення академічної доброчесності (затверджено рішенням Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти від 29 жовтня 2019 року).

Утім, попри чималу кількість як нормативно-правових документів, що регулюють окреслену проблематику, так і досліджень, які стосуються принципів академічної та дослідницької доброчесності, тема впливу ШІ на вищезазначену сферу в рамках професійної освітньо-наукової складової ще недостатньо висвітлена, тому є вкрай актуальною на сьогодні.

Метою дослідження є розвідка особливостей реалізації принципів академічної і дослідницької доброчесності в контексті здійснення революції штучного інтелекту в сучасному освітньо-науковому середовищі, а також визначення змістового наповнення цих понять, розроблення та послідовна імплементація рекомендацій щодо протидії з недоброчесністю в етичній науково-освітній площині.

Завдання дослідження полягає у:

- комплексному інспектуванні й уточненні дефінітивного апарату понять «академічна доброчесність» та «дослідницька доброчесність» як класичних інструментів якісної трансформації сучасної освіти;
- актуалізації переваг етичної поведінки у процесі навчання, викладання та наукових досліджень освітніх і дослідних спільнот з метою формування академічної усвідомленості та якісної майбутньої репутації;
- визначенні моральних стандартів доброчесності та культивування цінностей особистого успіху з метою формування інтелектуальної доброчесності, порядності й оригінальності у навчанні, викладанні, наукових дослідженнях, отриманні наукових ступенів і вчених звань.

У ході проведення дослідження з метою ґрунтовного вивчення принципів академічної та дослідницької доброчесності в умовах революційного впровадження інструментів ШІ в освітній процес та науково-дослідну діяльність, теоретико-методологічний концепт розглядався на основі комплексу взаємопов'язаних методів – загальнонаукових (щодо встановлення провідних теоретичних позицій науковців, а також для систематизації поглядів і побудови понятійно-категоріального апарату), хронологічний (з метою періодизації розвитку штучного інтелекту в освітньому процесі й науці), проблемно-тематичний (зادля дослідження передових змін упровадження засад доброчесності та окреслення майбутніх перспектив) та із застосуванням низки підходів (цілісного, історичного, системного, синергетичного, комплексного, міждисциплінарного, компетенційного, діалектичного, феноменологічного, парадигмального, акмеологічного, ін.).

Виклад основного матеріалу. Сьогочасна красномовна трансформація освітньо-наукового простору, яка вже розпочалася та набирає щосили обертів, у зв'язку з неймовірно швидким розвитком мережі Інтернет та відповідно легкою доступністю кожного до будь-

якої необхідної інформації, порушує питання запровадження і належного дотримання абітурієнтами, студентами, аспірантами, молодими дослідниками, викладачами, провідними вченими й науковцями принципів академічної й дослідницької доброчесності, які виступають сьогодні цивілізаційним трендом сучасної України та базовою професійною компетентністю нинішнього дослідника.

Модерна інформаційна епоха, яка неочікувано наринала на нас, показала, що соціум є зовсім не готовим до такого масиву доступної інформації – мало хто бездоганно знає, як належним чином правильно здобувати, пізнавати, розглядати, фільтрувати, збагачувати, створювати, довершувати та користатися наявною інформацією. Тому сучасні технології та розробки, які представляються на широкий загал, попри неоднозначність скептицизму думок науковців щодо їхньої корисності, націлені першочергово на зменшення навантажень на індивіда. Звичайно, такі суспільні сумніви викликані небезпідставно, а низкою випадків, коли відбувається змішування перевірених та несправжніх фактів – стає все дедалі важче розпізнавати де реальність, а що вигадано технологіями. Втім, нинішні засоби штучного інтелекту є ще не зовсім досконалыми (до прикладу, зустрічаються непоодинокі випадки неправильної граматики чи незграбних фраз у кінцевому варіанті результату) і сьогодні ще доволі просто виявити використання ШІ у працях учасників освітньо-наукового процесу. Однак межа між засобами дослідження та самим дослідом потроху починає зникати.

Тим часом, прогрес не зупинити й використання інструментів штучного інтелекту в повсякденності людини є неминучим. До слова, грамотне й розумне застосування ШІ не завжди означає автоматично академічну нечесність. Все залежить від того, як будуть використовуватися дані інструменти – для правомірної допомоги і спрощення процесів в освітньо-науковому середовищі чи для сприяння обману й маніпуляцій їхніми учасниками.

Насамперед, варто в'яснити, що ж експерти тлумачать під поняттями «академічна доброчесність» та «дослідницька доброчесність»?

Згідно з характеристикою Міжнародного центру академічної доброчесності (International Center for Academic Integrity – ICAI), який був заснований у 1992 році професором Доном Маккейбом [11], академічна чесність передбачає дотримання шести фундаментальних цінностей як базису етичної й моральної поведінки – чесності, довіри, справедливості, поваги, відповідальності та відваги до дій з метою реалізації академічними спільнотами ідеальних задумів і дій.

Стаття 42 Закону України «Про освіту» [10] визначає академічну доброчесність як сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень. Відповідно до даної статті, порушеннями академічної доброчесності вважаються:

- академічний плагіат (умисне або свідоме оприлюднення – частково або повністю, результатів дослідження інших осіб як власних або відтворення опублікованого тексту інших авторів без зазначення авторства);
- самоплагіат (оприлюднення власних раніше опублікованих наукових результатів як нових);
- фабрикація (штучне вигадання даних чи фактів для підтвердження теоретичної бази дослідження);
- фальсифікація (свідома зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень);
- списування (використання без відповідного дозволу зовнішніх джерел інформації під час оцінювання результатів навчання);

- обман (надання свідомо неправдивої інформації стосовно власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу);
- хабарництво (надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна чи послуг матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної вигоди в освітньому процесі);
- необ'єктивне оцінювання (свідоме завищення або зниження оцінки результатів навчання), а також вплив на працівника, щоб він здійснив таке оцінювання [10].

Дослідницька доброчесність передбачає дотримання загальнолюдських норм моральності, здійснення безкорисливого пошуку істини без будь-яких поступок та зовнішнього тиску, пошук нового знання і його чесне обґрунтування, свободу наукового пошуку та високу соціальну відповідальність за результати своїх досліджень [12]. Нечесна поведінка в наукових дослідженнях може проявлятися у вигляді фальсифікації, фабрикації чи плагіату результатів із метою штучного підвищення кількісного показника цитування – «імпакт-фактора» та росту власного індексу Гірша.

Дотримання принципів академічної доброчесності в наукових дослідженнях є однією з базових цінностей наукового етосу. Якраз такий підхід допомагає науковцю уникати відхилень від загальноприйнятих етичних принципів у дослідницькій практиці та запобігати потенційним серйозним проблемам, що можуть виникати при проведенні розвідок, розробленні нових підходів і алгоритмів інтерпретації отриманих результатів, процесів моделювання та інших експериментальних досліджень [9]. Саме правомірна, чесна поведінка вчених, науковців чи розвідників у науковій площині може сприяти вдосконаленню результатів їхніх досліджень, оскільки це стимулює до відкритої співпраці з іншими учасниками, до чистоти спільної роботи на дослідній ниві, до коректності й точності у використанні методологічного інструментарію, оскільки дотримання академічної доброчесності зводиться до свідомості наукового процесу. Розуміємо, що штучний інтелект здатний надавати науковцям широкі можливості для зростання кількості їхніх відкриттів і продукування власних проривів завдяки автоматизації рутинних завдань, підтримання процесів рецензування, виявлення плагіату, а також зберігання даних.

Оскільки сьогодні революція штучного інтелекту в освітньому та науковому середовищах викликає питання щодо порушення етичних принципів здобуття самої освіти та якості й цілісності результатів досліджень, доцільно навести ключові переваги використання інструментів ШІ студентами, викладачами, дослідниками й науковцями з метою імплементації кодексу честі, поведінки й доброчесності:

- сприяння посиленню результативності та операційної ефективності учасників системи освіти і науки;
- покращення освітніх результатів з огляду на якісне управління відносинами;
- автоматизація рутинних процесів відбору і прийому на навчання, управління зарахуванням до закладів освіти;
- забезпечення персоналізованого досвіду навчання індивіда в освітніх інституціях;
- задоволення потреб доступності дистанційної освіти;
- надання можливостей безперервного навчання й отримання нових знань здобувачами освіти;
- можливість постійного індивідуального зворотного зв'язку з викладачами;
- перспектива залучення віртуальних менторів у навчання;
- автоматичне створення та адаптація навчальних програм;
- можливість швидкого аналізу й опрацювання великого масиву інформації, даних і тенденцій, котрі подекуди важко людині дослідити самотійно;

- здатність оперативного розгляду релевантної літератури й наукових статей, а також синтезування набутих знань з метою генерування нових ідей;
- можливість інтерпретації візуальних даних;
- використання штучного інтелекту в лабораторних експериментах, складних моделях і симуляціях;
- можливість вивчення нових напрямків дослідження завдяки оптимізації буденних завдань науковця.

Важливо уміти не лише висловлюватися про академічну та наукову доброчесність у наукових колах, але й вчитися жити чесно на практиці та формувати в собі мужність захищати своє право на законне й етичне освітнє та дослідницьке середовище.

Проблема недоброчесності залежить від самої особистості, її гідності, етичних принципів і цінностей, самоповаги та поваги до інших, її впевненості щодо неможливості зміни наявної ситуації в освіті чи науці, відсутності ресурсів для наукової роботи, негативного прикладу безкарності виявлених випадків недоброчесності та ін.

Слід розуміти, якщо революційний інструментарій штучного інтелекту має бути етично масштабованим у сучасних умовах, то відповідальність щодо забезпечення й реалізації процесу покладається на заклади освіти та дослідницькі інститути. Оскільки саме на вищої рівні повинен розпочинатися бездоганний подетальний аналіз та розкриття проблеми нечесності, неетичності й шахрайства в наукових колах, а також має здійснюватися формування навичок щодо необхідності їх запобігання й усунення з метою підготовки й виховання успішних, морально свідомих майбутніх молодих поколінь. Тому для цього треба продукувати такі суспільні умови, які б не вимагали необхідності вдаватися до академічної нечесності освітян і науковців; локалізувати впливовість освітянської влади на формування порядку забезпечення та перевірки якості освіти; здійснювати реєстрацію статистичних даних щодо виявлення порушень у сфері академічної доброчесності та опубліковувати їх на широкий загал; визначати заходи, інструкції або політики щодо запобігання плагіату серед молоді в межах закладів освіти та реалізовувати їх на практиці; розбудовувати сховища з базами даних академічних і наукових текстів студентів, викладачів, науковців на рівні освітянських установ і держави, а також популяризувати культуру боротьби з проявами плагіату серед здобувачів вищої освіти та в наукових колах.

Гласне утвердження принципів академічної доброчесності та дослідницької свідомості в умовах нової епохи штучного інтелекту – це усвідомлене підтвердження позитивних змін суспільної свідомості сьогодення, а також потужний крок комплексного запровадження нового етосу в освітньо-науковому середовищі на засадах доброчесності, натхнення, прозорості, довіри, відповідальності, справедливості, об'єктивності й моральності.

Висновки. Поява штучного інтелекту спровокувала перебудову освітнього та наукового середовищ у глобальному значенні, насамперед, щоб справді виконати заявлену обіцянку популяризованих інструментів ШІ серед широких мас, а саме, покращити дослідження, науку, технології, медицину та суспільство загалом, штучний інтелект повинен будуватися на принципах чесності та довіри, які є основою наукового спілкування. Академічна доброчесність та дослідницька свідомість мають великий вплив на якість освіти та науки, оскільки засновані на базових цінностях, що зумовлюють поведінку всіх учасників освітньо-наукового процесу. Саме від змісту, якості й наповненості освіти та науки залежить те, якими будуть суспільні відносини всередині держави. Невтішна статистика проявів нечесності серед студентів і викладачів, дослідників і науковців здатна згубно вплинути на якісну компоненту освітньо-наукового середовища держави, а також докорінно помінати свідомість нового покоління освітян і науковців, для яких це може стати нормою та імперативом

сучасності. Тому сьогодні на державному рівні перед освітянами, винахідниками й науковцями, котрим завжди надавалося визнання у світовій спільноті саме за їх унікальність у досягненнях і здобутках, постає складне завдання – розвивати громадянське суспільство країни, вже зараз покращуючи якість освіти та науки попри всі екзогенні й ендогенні рушійні сили.

Conclusions. The emergence of artificial intelligence has triggered a reshaping of the educational and scientific environment globally, and to truly fulfill the stated promise of popularized AI tools among the masses, namely to improve research, science, technology, medicine and society in general, artificial intelligence must be built on principles of honesty and trust that is the basis of scientific communication. Academic integrity and research consciousness have a great impact on the quality of education and science, as they are based on basic values that determine the behavior of all participants in the educational and scientific process. It is from the content, quality and content of education and science that social relations within the state depend. Disappointing statistics of dishonesty among students and teachers, researchers and scientists can have a detrimental effect on the quality component of the educational and scientific environment of the state, as well as fundamentally change the consciousness of a new generation of educators and scientists, for whom this can become the norm and imperative of modern times. Therefore, today at the state level, educators, inventors and scientists, who have always been recognized in the world community precisely for their uniqueness in achievements and achievements, face a difficult task - to develop the civil society of the country already now by improving the quality of education and science despite all exogenous and endogenous drivers strength.

Список використаних джерел

1. Колесніков А. Академічна доброчесність в українському освітньо-науковому просторі: проблеми та соціальні загрози. Регіональні аспекти розвитку продуктивних сил України. 2019. № 24. С. 122–128. DOI: <https://doi.org/10.35774/rarrpsu2019.24.122>
2. Bowers W. J. Student dishonesty and its control in college. Bureau of Applied Social Research, 1964. Columbia University. P. 291.
3. Доценко І. О. Академічна доброчесність у системі забезпечення якості вищої освіти. Педагогічна освіта: теорія і практика. 2022. № 32. С. 31–42. DOI: <https://doi.org/10.32626/2309-9763.2022-32-31-42>
4. Тицька Я. «Академічна доброчесність» та «Академічна відповідальність» у забезпеченні якості освіти. Підприємництво, господарство і право. 2018. № 11. С. 192–195.
5. Чумак О. В. Концепт категорії академічної доброчесності у вищій освіті. Теорія та методика управління освітою. 2017. № 2 (20). С. 135–143.
6. Тодорова І. Психологічні чинники толерантності студентів до академічної недоброчесності. Психологія і особистість. 2019. № 2. С. 116–131. DOI: <https://doi.org/10.33989/2226-4078.2019.2.177352>
7. Іщенко Т. Д., Шишкіна Г. В., Ніколаєва І. В. Академічна доброчесність як складова забезпечення якості освіти. АгроТерра. 2018. № 2 (5). С. 19–23.
8. Маслова Н. Г. Академічна свобода та академічна відповідальність. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право». 2017. Вип. 43 (1). С. 72–76.
9. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету. Міжнарод. благод. фонд «Міжнарод. фонд. дослідж. освіт. політики» / за заг. ред. Т. В.Фінікова, А. С.Артюхова. Київ: Таксон, 2016. 234 с.
10. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. Законодавство України: сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення: 25.07.2023).
11. International Center for Academic Integrity (ICAI). Міжнародний центр академічної доброчесності: сайт. URL: <https://academicintegrity.org/> (дата звернення: 31.06.2023).
12. The European Code of Conduct for Research Integrity Revised Edition. 2023. ALLEA – All European Academies, Berlin. URL: <https://allea.org/wp-content/uploads/2023/06/European-Code-of-Conduct-Revised-Edition-2023.pdf> (дата звернення: 15.07.2023).

References

1. Kolesnikov A. (2019). Akademichna dobrochesnist v ukrainskomu osvithno-naukovomu prostori: problemy ta sotsialni zahrozy [Academic integrity in the Ukrainian educational and scientific space: problems and social threats]. Rehionalni aspekty rozvytku produktyvnykh syl Ukrainy [Regional aspects of development of productive forces of Ukraine]. Vol. 24. P. 122–128. DOI: <https://doi.org/10.35774/rarrpsu2019.24.122>

2. Bowers W. J. (1964). Student dishonesty and its control in college. Bureau of Applied Social Research. Columbia University. P. 291.
3. Dotsenko I. O. (2022). Akademichna dobrochesnist u systemi zabezpechennia yakosti vyshchoi osvity [Academic integrity in the system of quality assurance of higher education]. Pedagogichna osvita: teoriia i praktyka [Pedagogical education: theory and practice]. Vol. 32. P. 31–42. DOI: <https://doi.org/10.32626/2309-9763.2022-32-31-42>
4. Tytska J. (2018). “Akademichna dobrochesnist” ta “akademichna vidpovidalnist” u zabezpechenni yakosti osvity [“Academic Integrity” and “Academic Responsibility” in ensuring the quality of education]. Pidpriemnytstvo, hospodarstvo i pravo [Entrepreneurship, economy and law]. Vol. 11. P. 192–195.
5. Chumak O. V. (2017). Kontsept katehorii akademichnoi dobrochesnosti u vyshchii osviti [The concept of the category of academic integrity in higher education]. Teoriia ta metodyka upravlinnia osvitoiu [Theory and methods of education management]. Vol. 2 (20). P. 135–143.
6. Todorova I. (2019). Psykholohichni chynnyky tolerantnosti studentiv do akademichnoi nedobrochesnosti [Psychological factors of students' tolerance to academic dishonesty]. Psykholohiia i osobystist [Psychology and personality]. Vol. 2. P. 116–131. DOI: <https://doi.org/10.33989/2226-4078.2019.2.177352>
7. Ishchenko T. D., Shishkina G. V., Nikolaeva I. V. (2018). Akademichna dobrochesnist yak skladova zabezpechennia yakosti osvity [Academic integrity as a component of ensuring the quality of education]. AhroTerra [AgroTerra]. Vol. 2 (5). P. 19–23.
8. Maslova N. H. (2017). Akademichna svoboda ta akademichna vidpovidalnist [Academic freedom and academic responsibility]. Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriiia “Pravo” [Scientific Bulletin of the Uzhhorod National University. “Law” series]. Vol. 43 (1). P. 72–76.
9. Finikov T. V., Artiukhov A. Ie. (2016). Akademichna chesnist yak osnova staloho rozvytku universytetu. [Academic honesty as the basis of sustainable development of the university]. Mizhnarod. blahod. fond “Mizhnarod. fond. doslidzh. osviti. Polityky” [The International Charitable Foundation “International Educational Policy Research Fund”]. 234 p.
10. Pro osvitu [On Education] (2017). Order of Verkhovna Rada of Ukraine, adopted on 2017, Sept 05, 2145-VIII. Legislation of Ukraine: website. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (accessed: 25 July 2023)
11. International Center for Academic Integrity (ICAI): website. URL: <https://academicintegrity.org/> (accessed: 31 June 2023).
12. The European Code of Conduct for Research Integrity Revised Edition (2023). ALLEA – All European Academies, Berlin. URL: <https://allea.org/wp-content/uploads/2023/06/European-Code-of-Conduct-Revised-Edition-2023.pdf> (accessed: 15 July 2023).